

KLUCZNICTWO (1) *sb n*

A sg klucznictwo.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Godność, funkcja klucznika;tu przen: danie św. Piotrowi i jego następcom przywileju uzyskiwania łaski Bożej i przebaczenia dla grzesznika: Wielki a żadnemu inemu Apostołowi/ ktorych przy tym było wiele/ nie dány vrząd: ktory z sobą niešie ono co pierwey Pan obiecał/ to iełt/ fundáment kościelny y náuki a wyznánia opokę/ klucznictwo Ráyłkie/ y łąd dufz wŕzytkich wiernych ná ziemi SkarŻyw 599.

ZCh